

رئیس خانه صنعت، معدن و تجارت ایران:

فقط ۳۰ درصد واحدهای تولیدی فعالند

صفحه ۱۶

دوشنبه ۴ اردیبهشت ۱۳۹۶ ■ ۲۶ رجب ۱۴۳۸ ■ ۲۴ آوریل ۲۰۱۷ ■ سال نهم ■ شماره ۲۱۴۳ ■ ۱۶ صفحه ■ ۱۰۰۰ تومان

روزنامه صبح ایران

VATANEMROOZ.IR

گفت‌وگوی «وطن امروز» با گلعلی بابایی محسن مؤمنی و محمد ناصری به بهانه چهارمین سالروز درگذشت امیرحسین فردی

امیر جهادی ادبیات انقلاب

صفحه ۱۲

بعثت پیامبر اعظم حضرت محمد مصطفی (ص) بزرگ‌ترین روز تاریخ را تبریک می‌گوییم

وقتی وعده ۱۰۰ روزه به حل نشدن مشکلات در ۱۰۰ سال رسید
تکرار تجربه روحانی چه تبعاتی برای اقتصاد کشور خواهد داشت

دوباره روحانی؟ دوباره بحرانی

نگار: مجید حق دوست، مهر

چرا در دولت یازدهم رکورد نرخ بیکاری شکسته شده یا چرا رکود فراگیر در اقتصاد سبب شده علاوه بر چرخ سانتریفیوژها چرخ کارخانه‌های معروف و مشهور و قدیمی ایرانی هم دیگر نچرخد یا چرا تحریم‌ها لغو نشده است و پس از ۴ سال آمد و رفت و نشست و برخاست و لبخند ژوگوندد تحویل دادن به این نقطه رسیدهایم که جناب ظریف صریحا می‌گوید آمریکانه به متن و نه به روح برجام بی‌اعتناست یا چرا پروژه‌های قدیمی نزدیک انتخابات چند بار افتتاح می‌شود یا چرا اعتبار پاسپورت ایرانی روز به روز تنزل پیدا می‌کند یا چرا نزدیک انتخابات سهام عدالت که کفر ایلیسی به نام دولت قبل بود توجیه اقتصادی پیدا کرده است یا چرا دولت در آستانه انتخابات به یاد افزایش مستمری و افزایش حقوق کارمندان افتاده است یا چرا رئیس‌جمهور به خود اجازه می‌دهد مقابل دوربین‌ها و در حضور ۸۰ میلیون ایرانی وعده ۱۰۰ روزه را که در ذهن مردم تنه‌شین هم شده است کتمان کند یا چرا اشرافیت به سبکی در دولت نهاده‌بینه شده که استاندار تهران راه‌حل مشکلات تهران را افزایش سرسام‌آور هزینه‌های زندگی در آن می‌داند یا چرا طرحی را که می‌توانست و می‌تواند مشکل مسکن میلیون‌ها ایرانی را حل کند مزخرف خوانده و نیمه‌کاره رهایش کرده‌اند یا چرا میلیون‌ها ایرانی نمی‌توانند به موسسات اعتباری که بانک مرکزی به آنها مجوز داده، اعتماد کنند و... .

می‌توان سیاهه‌ای از این چراها نوشت و آنها را حالا حالا‌ا دامه داد؛ ممکن است دولت برای تعدادی از آنها هم پاسخ داشته باشد اما به هر جهت آنچه در افکار عمومی از کارنامه روحانی در حل مشکلات شکل گرفته است میانگینی از پاسخ به همین سوالات و پرسش‌هایی از همین جنس است. ضمن اینکه ۲ نکته نباید فراموش شود؛ اول اینکه با روی کار آمدن دونالد ترامپ در آمریکا ایده اصلی دولت برای حل مشکلات یعنی بستن با کدخدا به چالش کشیده شده و دیگر اینکه اوضاع دولت به نحوی است که از آن ساده‌انگاری یعنی حل ۱۰۰ روزه مشکلات به این سیاهه‌نمایی و سیاه‌بوری در حل نشدن مشکلات در ۱۰۰ سال رسیده است و نشان می‌دهد روحانی و کارگزارانش هم اساسا انگیزه اولیه را برای حل مسائل ندارند، پس به شکل منطقی و با جمع‌بندی از سخنان خود رئیس‌جمهور می‌توان گفت در حال حاضر مساله اصلی که باید در افکار عمومی هژمون شود این است که تکرار تجربه روحانی یعنی فردای ما همین امروز ماست و شاید بدتر از امروز باشد؛ حال اینکه این تجربه باید تکرار شود یا نه با خود مردم است.

محمد زعیمازاده: همانگونه که پیش‌بینی می‌شد حسن روحانی مانند رؤسای جمهور قبلی برای بار دوم کاندیدای انتخابات ریاست‌جمهوری شد، آنچه تا ۲۹ اردیبهشت مساله افکار عمومی است و احتمالا تمام بحث‌های انتخاباتی حوالی آن شکل می‌گیرد و در نهایت موجب تصمیم مردم می‌شود قضاوت نسبت به این مساله است که با ماندن، تکرار و استمرار دولت حسن روحانی چه تصویری در جامعه شکل می‌گیرد، اقتصاد به چه سمتی می‌رود؟ و مشکلات و مسائلی که سبب شد ملت برای حل آنها سال ۹۲ به حسن روحانی رای دهند اکنون در چه وضعیتی است؟ و با استمرار دولت روحانی در چه وضعیتی قرار می‌گیرند؟

برای پاسخ به این سوال لازم نیست خیلی راه دوری برویم، مراجعه به سخنان خود جناب رئیس‌جمهور در یکی - دو هفته اخیر کمک بزرگی به ما می‌کند تا به این سوال پاسخ دهیم. شاید مهم‌ترین و کلیدی‌ترین ظهور و بروز حسن روحانی در روزهای اخیر به لحاظ حجم مطلب ارائه شده در کنفرانس خبری روز قبل از ثبت‌نام انتخابات ریاست‌جمهوری است که در آن جناب روحانی در پاسخ به سوال خبرنگاری که وعده ۱۰۰ روزه جناب رئیس‌جمهور را یادآوری کرده بود ضمن تکذیب قول صریحی که در ایام انتخابات ۹۲ بر زبان آورده بود اشاره به این موضوع کرد که مسائل و مشکلات اقتصادی به قدری پیچیده و حاد است که نه در ۱۰۰ روز بلکه در ۱۰۰ سال هم قابل حل‌وفصل نیست و هر کسی قول حل ۱۰۰ روزه بدهد بی‌عقل است!

فعلا نه در جایگاه ارزیابی این گزاره رئیس‌جمهور هستیم و نه قصد واکاوی تاریخی سخنان ایشان را داریم که این در جای خود انجام گرفته اما این جمله که من قول حل ۱۰۰ روزه مشکلات را ندادم و مشکلات در ۱۰۰ سال هم حل نمی‌شود، نمادی از صداقت دولت در عمل به وعده‌ها و برآوردهی از نگاه روحانی به آینده‌مدیریتی خود و کلید حل سوال ماست.

روحانی در حالی قول ۱۰۰ روزه خود برای حل مشکلات را تکذیب می‌کند که حتی تمام تلاش خود را کرده است در پایان ۴ سال پاسخگو نباشد که چقدر مشکلات را حل کرده؛

اینکه وزیر کشور روحانی حداکثر تلاش خود را کرد تا مناظره‌ها زنده نباشد- اما با فشار افکار عمومی نتوانست به هدف خود برسد- گویای همین مطلب است، اینکه دولت تمام تلاش خود را کرد که پاسخ ندهد که:

الا تصحیح شعار انتخاباتی آقای روحانی، البته با عرض معذرت! آری! «دوباره ایران؛ دوباره روحانی» شعاری است که فقط به درد تیرت یک روزنامه دولت می‌خورد و الا مردمی که در این ۴ سال، بیش از هر چیز دیگری شاهد «رکود» بوده‌اند، «دوباره روحانی» برای‌شان مترادف «دوباره رکود» است! «دوباره روحانی» یعنی «دوباره وعده بی‌عمل» و رسیدن از وعده «تحول اقتصادی ظرف ۱۰۰ روز» به این جمله قصار که «۱۰۰ سال هم کافی نیست برای حل مشکلات!» مدعی بودند به محض توافق، همه تحریم‌ها بالمره لغو می‌شود؛ سپس اظهار فرمودند اصلا و اساسا برجام با هدف لغو تحریم‌ها تنظیم نشده بود! مدعی بودند در امر مبارزه با فساد، هیچ خط قرمزی نمی‌شناسند؛ سپس از بزرگ‌ترین تخلف مالی، با عنوان «موقوفه بانکی» یاد کردند و «مدبران نجومی» را هم کردند «ذخیره و امانت‌دار»! اعتماد دوباره به یک دولتمرد، جز این نیست که باید نان یک اعتباری را بخورد اما اعتباری هم مگر به دولت اعتدال، با این همه خلف وعده هست؟! بنابراین «دوباره روحانی» یعنی «دوباره حرف» و باز هم حرف و حرف و حرف! «دوباره روحانی» یعنی جیب مردم، رشد ادعایی در زمینه اقتصاد را هرگز تأیید نکنند، آنوقت آقای روحانی، در چشم مردم نگاه کنند و بگویند که من شرمند شما نیستم! «دوباره روحانی» یعنی «دوباره همین نگاه» و «دوباره همین دیدگاه»! شرمند زنی و بچه است؛ باشد! من رئیس‌جمهور اما شرمند نیستم! «دوباره روحانی» یعنی «دوباره کلیدی که وارد هر قفلی می‌شود اما هیچ دری را باز نمی‌کند»! «دوباره روحانی» یعنی ۴ سال تمام، هر ساء، عدای از این مردم، از فخرست یارانه‌بگیران حذف شوند، بی‌آنکه مکانیسمی برای این حذف ارائه شود! «دوباره روحانی» یعنی «دوباره فرار از پاسخگویی»! اشتباه است اگر خیال کنیم این فقط وزیر راه دولت اعتدال بود که میکروفرن را از دست خبرنگار قاپبدا تو وقتی ۴ سال تمام، ولسو برای یک بار، یک کلام، توضیح به مردم نمی‌دهی که چرا و با کدام متر و معیار، هر ماه، شماری از ایشان را از فخرست یارانه‌بگیران حذف می‌کنی، یعنی هر روز داری میکروفرن را از دست خبرنگار می‌قاپی! فقط خود من در همین «وطن امروز»، گمانم بیش از ۲۰ بار از دست‌اندرکاران دولت اعتدال خواستم مکانیسم حذف یارانه‌بگیران را برای مردم توضیح دهند! دیگر همکاران هم گفتند! روزنامه‌های دیگر هم! دولت محترم اما انگار نه انگار! پس «دوباره روحانی» یعنی «دوباره انگار نه انگار» و انگار نه انگار که آن پیرمرد روستایی یا آن پیرزن شهری یا آن جوان تازه ازدواج کرده یا آن مرد تازه بیکار شده، حق پرسش از دولتی دارند که خود رئیس آن را انتخاب کرده‌اند! اگر «روحانی» یعنی «رکود»، «دوباره روحانی» یعنی «تجمیع مضاعف مسائل و مصائب و مشکلات» و در آن صورت، کشور شاهد بحرانی خواهد شد به مراتب بدتر از بحران ناشی از جنگی که البته به برکت مجاهدت قاسم سلیمانی و یارانش، دشمن قادر به تحمیل آن بر خاک پاک وطن نیست! امروز اگر کارگر ما بیکار شده، فردا اعتراض این کارگر بیکار شده، گریبانگیر همه خواهد شد! پس «دوباره روحانی» یعنی «دوباره بحران»، نه «دوباره ایران»!

حسین قدیانی: این هم از عجایب روزگار است که رئیس دولت شش‌ره به «اعتدال»، روزی سخن بر مدار «فتریط» براند و دگر روز بر مبنای «فراط» روزی وعده دهد که ۱۰۰ روزه، تحول اقتصادی ایجاد می‌کند، دگر روز بگوید: «۱۰۰ سال هم برای حل مشکلات کشور کافی نیست!» الحمدلله آقای روحانی، خودشان بر عقلانی نبودن وعده تحول اقتصادی ظرف ۱۰۰ روز، اذعان کردند اما نامزدی را در نظر بگیرید که در آستانه انتخابات، رسماً و علناً اعلام کند ۱۰۰ سال هم برای حل مشکلات کشور کافی نیست! و البته از یاد نبرید که نامزد مورد نظر، رئیس‌جمهور مستقر است! اما بیش از آنکه خودش مهم باشد، معنای مستتر در پس آن است که مهم جلوه می‌کند! چیست این معنی؟! الا آنکه ناقل آن، اصلا و اساسا اراده‌ای برای حل مشکلات ندارد؟! الا آنکه اگر دوباره رأی بیابود، ۴ سال بعد هم، عین ۴ سال قبل، به جای حرکت به جلو و سعی در حل مشکلات، همچنان درجا می‌زند؟! براسستی اگر قرار است ۱۰۰ سال فرصت هم برای آقای روحانی کافی نباشد که مشکلات را حل کنند، چه سود از رأی دوباره به ایشان که البته بیشتر از ۴ سال هم نیست؟! و مگر نه آنکه رأی به هر نامزدی، لاجرم باید برخاسته از یک امیدی باشد؟! و مگر نه آنکه از سر و کول جمله «۱۰۰ سال هم کافی نیست برای حل مشکلات مردم» دارد یأس و ناامیدی می‌پارد؟! یک وقت هست دوباره به فردی اعتماد می‌کنیم که راهی نیمه‌رفته را کامل کند ولی وقتی که به‌زعم خود آقای روحانی «۱۰۰ سال هم برای حل مشکلات کشور کافی نیست»، چه اعتماد دوباره‌ای؟! چه اطمینان مجددی؟! بیانیه آقای قالیباف در روز ثبت‌نام، حرف حساب کاملاً درستی داشت: «رئیس‌جمهور شدن مجدد آقای روحانی، یعنی تکرار همین ۴ سال، بلکه هم بدتر!» و ناظر بر این بود که رئیس‌جمهور مستقر، ۴ سال بعد از وعده تحول اقتصادی ظرف ۱۰۰ روز، مدعی می‌شود ۱۰۰ سال هم، زمانی کافی برای حل مشکلات نیست! حقا که باید گفت: خسته نباشید آقای روحانی! القصه! تفریط «۱۰۰ روز» و بعد هم انکار آن و بعدتر هم این فراط «۱۰۰ سال» فرفسه یعنی اراده‌ای برای کار در دولت اعتدال وجود ندارد! و منبعث از همین هم هست که آقایان، خطر تک‌دورای شدن را ببخش گوش خود احساس می‌کنند! سابق بر این، اگر مردم به رئیس‌جمهور مستقر، دوباره اعتماد کردند، یکی هم برای این بود که هیچ‌کدام از این آقایان، هرگز این همه مایوسانه سخن نگفتند که ۱۰۰ سال هم برای من کافی نیست! هیچ‌کدام هم البته با «نامزد پوششی» وارد رقابت با حریفان نشدند! چرا که اقلی از کار و کارنامه برای ارائه به مردم داشتند! و حداقلی از توان برای پاسخگویی به نقد رقیبا داشتند! واقعا اگر اینگونه است که «۱۰۰ سال هم برای حل مشکلات کشور کافی نیست» و اگر اینگونه است که اراده برای حل مشکلات معیشتی مردم، اینقدر در این دولت، پایین و اندک است، چاره‌ای نیست

تیتراهای امروز

پادشاه سعودی در عزل و نصب‌هایی بی‌سابقه گام دیگری در راستای قبضه قدرت به نفع پسرانش برداشت

زلزله سیاسی در ریاض

صفحه ۱۵

به رغم اصرار نمایندگان دولت برای بخش مناظرات انتخابات ریاست جمهوری به صورت ضبطی
مناظرات زنده ماند

اعلام زمان

مناظرات انتخاباتی

صفحه ۲

میرزاده رفت، نوربان آمد

تعیین سرپرست دانشگاه آزاد

صفحه ۴

حجت الاسلام والمسلمین رئیسی:

این وضع برای مردم قابل تحمل نیست

صفحه ۲

روزنه

اصحاب فرهنگ چه نظری دارند؟

■ علی‌اکبر عباسی ■

«باید از اصحاب فرهنگ پرسید چقدر از دولت یازدهم رضایت دارند؟» -یسن یکی از جملات رئیس‌جمهور در آخرین نشست خبری‌اش بود. آقای روحانی در واقع با این جمله سعی کرد اینگونه القا کند که دولتش در عرصه فرهنگی عملکرد موفقی داشته و اهالی فرهنگ از عملکرد دولت یازدهم رضایت دارند اما برای دریافت اینکه اصحاب فرهنگ واقعا چه میزان از دولت یازدهم رضایت دارند، انتقادهای مبنایی و اساسی برخی از اهالی هنر و فرهنگ و کسانی را که از ابتدا به رویکرد و رویه فرهنگی دولت فعلی انتقاد داشته‌اند فاکتور می‌گیریم و در این مسیر فقط به دیدگاه‌های کسانی که خرداد ۹۲ از حامیان آقای روحانی بوده‌اند، برای روحانی از آبروی هنری خود هزینه داده‌اند یا حداقل به گفته خودشان رأی‌شان را به نام حسن روحانی در صندوق انداخته‌اند، می‌پردازیم تا لیبکی باشد به گفته رئیس‌جمهور در نشست خبری!

منیزه حکمت، کارگردان سینما و یکی از اهالی هنر مدنظر جناب روحانی است که نقش قابل توجهی در همراه کردن برخی هنرمندان و به تبع آن جامعه پیرو ستاره‌ها به نفع روحانی در سال ۹۲ داشت. وی در مصاحبه‌ای که با هفته‌نامه صدا انجام داده، در پاسخ به این سوال خبرنگار که می‌پرسد: «از زمان روی‌کارآمدن دولت روحانی تغییری احساس کرده‌اید؟» اینگونه پاسخ می‌دهد: «من در این دوره ناامید شدم و متاسفم». وی همچنین در پاسخ به این سوال که «گر به سال ۹۲ برمی‌گشتید با توجه به شرایط الان، تومار حمایت از روحانی را امضا می‌کردید؟» می‌گوید: «نه! نمی‌کردم».

او همچنین با انتقاد از دولت ابراز می‌دارد: «کسانی به من زنگ می‌زنند و می‌گویند تو گفتی به روحانی رأی بدیم، من دیگر سعی دارم هزینه ندهم و پاسخگوی کسانی که در این وادی به من اعتماد کرده بودند، نشوم. این دولت با شعار قشنگی به اسم امید آمد؛ چه شده که امید اکثریت سینما ناامید شده است؟ من گاهی می‌شنوم چقدر دوره ششمقدری خوب بود! این حرف خیلی دردناک است. این را صراحتا اولین بار به شما می‌گویم، چون امضای کسانی که از کاندیدهای سیاسی حمایت کرده‌اند هنوز هست؛ شما سرچ کنید ببینید چه کسی کجاست.

ادامه در صفحه ۵

در شبکه‌های اجتماعی

@vatanemrooz

www.vatanemrooz.ir